

Giáo Xứ Nữ Vương Hòa Bình

THÔNG TIN MỤC VỤ VIỆT NAM ♦ TỈNH GIỚI PHẬN MÜNCHEN & PHỤ CẬN

04.2026

CHƯƠNG TRÌNH MỤC VỤ

- 02.04.** 17g00 Thánh lễ tưởng nhớ Chúa Giêsu lập Bí Tích Thánh Thể tại St. Benedikt. Châu Thánh Thể.
- 03.04.** 10g00 Đàng Thánh Giá các dân tộc tại nhà thờ St. Michael, Karlsplatz.
* 17g00 Nghi thức tưởng niệm cuộc khổ nạn Chúa Giêsu tại nhà thờ St. Benedikt.
- 04.04.** 18g30 Thánh lễ đêm Phục Sinh tại nhà thờ St. Benedikt.
- 05.04.** 15g00 Thánh lễ mừng Chúa Phục Sinh tại nhà thờ St. Benedikt.
- 11.04** 11g00-13g00 Giáo lý Rước lễ lần đầu
* 13g30-15g30 Lớp Việt ngữ.
- 12.04.** 11g00 Thánh lễ Chúa nhật 2 Phục Sinh.
* 12g30 Ca đoàn Thăng Thiên.
- 18.02** 11g00 Giáo lý Thêm Sức.
- 19.04** 11g00 Thánh lễ Chúa nhật 3 Phục Sinh.
* 11g00-11g40 Lời Chúa cho trẻ thơ tại Trung Tâm CG.
* 12g30 Cđ Thánh Gia.
- 25.04** 11g00-13g00 Giáo lý Rước lễ lần đầu
* 13g30-15g30 Lớp Việt ngữ.
- 26.04** 11g00 Thánh lễ Chúa Nhật 4 Phục Sinh.
* 12g30 Ca đoàn Thăng Thiên.

CHƯƠNG TRÌNH LỄ PHỤC SINH

Thứ Năm Tuần Thánh, ngày 02.04.2026

17g00 Thánh lễ tưởng nhớ Chúa Giêsu lập Bí Tích Thánh Thể
Chầu Thánh Thể tại nhà thờ St. Benedikt.

Thứ Sáu Tuần Thánh, ngày 03.04.2026.

10g00 Đàng Thánh Giá các dân tộc tại nhà thờ Michael, Karlsplatz.

17g00 Nghi thức tưởng niệm cuộc khổ nạn Chúa Giêsu tại nhà thờ
St. Benedikt.

Thứ Bảy Tuần Thánh, ngày 04.04.2026.

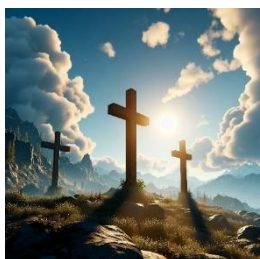
18g30 Thánh lễ đêm Phục Sinh. Đêm Canh Thức Vượt Qua tại
nhà thờ St. Benedikt

Chúa Nhật Phục Sinh, ngày 05.04.2026.

15g00 Thánh lễ mừng Chúa Phục Sinh tại nhà thờ St. Benedikt.
Sau thánh lễ, mừng lễ Phục Sinh tại hội trường St. Benedikt.

THÔNG BÁO

❑ **THÁNH LỄ TRONG TUẦN THÁNH TẠI TRUNG TÂM CÔNG GIÁO VN.:** Trong tuần thánh, ngày thứ hai và thứ ba sẽ có thánh lễ tại Trung Tâm CG vào lúc 16g45. Thứ tư tuần thánh, ngày 01.04., thánh lễ làm phép Dầu lúc 17 giờ tại nhà thờ Dom do ĐHY Marx chủ tế.

Tuần Bát Nhật Phục Sinh, từ thứ hai, 06.04. đến thứ sáu, 11.04.2026 có thánh lễ lúc 16g45 tại trung tâm CG.

❑ **THÔNG BÁO CỦA VĂN PHÒNG TRUNG TÂM CG.:** Văn phòng TTCG. sẽ đóng cửa từ ngày 31.03. đến ngày 12.04.2026.

❑ **ĐẠI HỘI CÔNG GIÁO TỪ NGÀY 23. ĐẾN 25.05.:** Đại hội Công Giáo năm nay với chủ đề: "*Cùng Chúa Vượt Biển Đời*" (*Mit meinem Gott über das Meer des Lebens*), và mừng 50 năm thành lập LDCG VN, được tổ chức từ ngày 23.05. đến ngày 25.05.2026 tại Linde MH Arena, Aschaffenburg. Thuyết Trình Viên: Lm. GB. Phương Đình Toại
Lệ phí dành cho các tham dự viên ghi danh và đóng tiền tại cộng đoàn địa phương gồm ăn ở, các chi phí chung của đại hội:

- Trẻ em dưới 9 tuổi: 35 €. - Từ 10 tuổi trở lên: 50 €.

Giáo xứ sẽ tổ chức đi chung bằng xe Bus.

- Giá tiền xe: 55 € / người. - Trẻ em dưới 10 tuổi: 35 €.

Giáo xứ chỉ có thể thuê xe được khi có tối thiểu 50 người tham dự. Chỉ có những tham dự viên ghi danh tại văn phòng TTCCG. mới được ngủ trong phòng dành cho giáo xứ. Anh chị em ghi danh và đóng tiền tại văn phòng TTCCG. **Hạn chót ghi danh và đóng tiền: 12.04.2026.**

SINH HOẠT

❑ **TRI ÂN:** Tháng vừa qua giáo xứ đã nhận được:

1. Giúp cho gia đình Tê-Phan: ♦ Gđ. Bùi 20 €.
2. ♦ Cơm tình thương 22.02.: 1550 €. ♦ Tiền lễ: 300€. ♦ Gđ Hóa 50 €. ♦ Bà Thiên Thanh 10 €. ♦ Bà Hằng 450 €. ♦ Ấn danh 40 €. Tổng số tiền 2400 € đã được gửi về giúp nạn nhân bão lụt qua dòng Thừa Sai Bác Ái, Vinh.
2. Nghĩa trang thai nhi VN.: ♦ Gđ Toni 100 €.
3. Giúp cho trại phong tại Kontum qua dòng Don Bosco VN.: ♦ Gđ Thuý Việt 100 €. ♦ Ấn danh 500 €.
4. Giúp cho trẻ em khuyết tật qua dòng Don Bosco Bắc Ninh Việt Nam: ♦ Gđ Ngọc Lan 200 €.
5. Hoa dâng Đức Mẹ: ♦ Bà Thái 20 €.

Xin gửi đến các bác và anh chị em lòng biết ơn chân thành.

Suy Niệm Lời Chúa trong tháng 4

“Halleluia, Lời Chúa dẫn soi con đường đi. Halleluia! Lời Chúa, bánh thiêng ban nguồn sống! Phúc cho người vui nghe, yêu mến, gẫm suy Lời luôn”

Ngày 02.04. Thứ năm Tuần Thánh. Buổi Tiệc Ly. Tin Mừng theo Thánh Gioan 13,1-15: Sau khi

rửa chân cho các môn đệ, Chúa Giêsu nói: "Anh em gọi Thầy là Thầy, là Chúa, điều đó phải lắm, vì quả thật, Thầy là Thầy và là Chúa. Vậy, nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau...". *Cuộc sống chung dựng giữa con người trong xã hội "văn minh" này, được quy định bởi bao nhiêu là luật pháp! Từ những luật lệ để bảo vệ những quyền lợi cơ bản, đến luật bầu cử, luật báo chí, luật buôn bán...vv. Tiếc thay vẫn còn rất nhiều người thiếu ý thức và nhận thức, thiếu khả năng suy xét, phân tích, tổng hợp, để rút ra kết luận. Và vì vậy mà con người vẫn tiếp tục sống với "luật", vẫn cần đến "luật", vẫn tiếp tục để "luật" thống trị, trong xã hội cũng như trong giáo hội. "Sống tự do là con cái Thiên Chúa, chứ không phụ thuộc vào lệ luật", lời của Thánh Phaolô Tông đồ vẫn còn là một thách đố to lớn cho con người hôm nay.*

Ngày 03.04. Thứ sáu Tuần Thánh. Tưởng niệm cuộc thương khó của Chúa Giêsu. Tin mừng Thánh Gioan 18,1-19,42: Cây thập tự, một công cụ để thi hành án phạt, kể từ khi cuộc thương khó của Chúa Giêsu đã được mang tên là Thánh giá. Thánh giá có mặt ở khắp nơi: người ta mang trên người, treo trong nhà, trong trường học, trong phòng họp, gắn trên đỉnh cao nhà thờ, dựng ở những nơi xảy ra tai nạn trên đường v.v. *Chúng ta theo Thầy. Chúng ta lắng nghe bài Thương khó, chúng ta ngắm nhìn Thánh giá với lòng thương mến, xót xa. Nhưng hằng ngày chúng ta vẫn tôn sùng vật chất, tiền của; Hằng ngày chúng ta vẫn chạy theo lời khen chê của người đời. Tìm trong danh vọng sự khẳng định bản thân; Hằng ngày trong tiêu thụ (ăn uống, mua sắm, tin tức, phim ảnh...) chúng ta vẫn tiếp tục sống vô trách nhiệm đối với bản thân mình và đối với những người xung quanh. Và khi phải đối diện với những hệ quả, thì ta quy tất cả trách nhiệm cho Thiên Chúa. Chúng ta cùng nhau tự hỏi: "Tất cả những nghi thức, thánh ca, lời nguyện, bài đọc...trong ngày hôm nay có ý nghĩa gì cho cuộc đời tôi?"*

Ngày 04.04. Thứ bảy. Đêm canh thức vượt qua. Vọng lễ phục sinh.
Tin mừng theo Thánh Matthêu 28,1-10: Bà Maria Mácđala và một bà khác cũng tên là Maria đi viếng mộ. Thiên thần hiện đến và bảo các bà: “Này các bà, các bà đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Đức Giêsu, Đấng bị đóng đinh. Người không còn ở đây, vì Người đã trỗi dậy như Người đã nói. Các bà đến mà xem chỗ Người đã nằm, rồi mau về nói với môn đệ Người như thế này: Người đã trỗi dậy từ cõi chết, và Người đi Galilê trước các ông. Ở đó, các ông sẽ được thấy Người”.

Ngày 05.04. Chúa nhật Phục sinh. Tin mừng theo Thánh Gioan 20,1-9: *Lối vào sự sống lại*

Hiểu được Tin Mừng Phục Sinh luôn không hề dễ dàng đối với các tông đồ và với cả chúng ta. Làm thế nào để hiểu được mầu nhiệm Phục Sinh trong cuộc sống của mình, hôm nay tại đây? Chìa khóa chính là một trái tim biết yêu thương. Bởi thế chúng ta không ngạc nhiên khi Maria Mađalêna và người môn đệ được Chúa Giêsu yêu mến, là những người đầu tiên “hiểu” được.

Maria Mađalêna biết thế nào là bóng tối trong cuộc đời. Bà đã đứng trước ngôi mộ tối tăm. Cùng với bà, mỗi người chúng ta cũng có thể tự hỏi: Trong cuộc đời tôi, điều gì vẫn còn đang ở trong bóng tối? Điều gì đang bị chôn sâu trong “ngôi mộ” tâm hồn tôi? Những phần nào trong tôi đã không được phép sống, và đã chìm vào trong sâu thẳm của tâm hồn? Có những lối giáo dục đạo đời không giúp con người khám phá bản thân, để trở nên chính mình. Đó là khi con người được uốn nắn theo một khuôn mẫu nhất định. Thích nghi để tồn tại và để được chấp nhận, là khả năng được phát triển mạnh nơi chúng ta. Con người thật, hay một phần của nó, đã chìm xuống tầng sâu của tâm hồn. Những phần đời ấy vẫn đang chờ ngày được đánh thức để sống lại. Maria Mađalêna nhìn thấy tảng đá trước cửa mộ đã được lăn đi. Con đường dẫn đến sự sống đã mở ra. Nhưng nhiều phần trong tâm hồn chúng ta vẫn còn như những đứa trẻ đang ngồi trong “mộ” của nỗi sợ, không dám bước ra ánh sáng. Phục sinh là lời kêu mời: “Hãy bước ra!” Hãy ghi nhận và rời đi lại phía sau những tổn thương cũ, những vết thương của quá khứ. Hãy bước ra và bắt đầu một cuộc sống mới – tươi như những mầm hoa vừa nhú lên từ lòng đất.

Cuộc chạy đua giữa hai môn đệ Phêrô và Gioan, được hiểu trong truyền thống Kitô giáo, như cuộc gặp gỡ giữa lý trí và trái tim. Tình yêu thường nắm bắt nhanh hơn. Vì thế Gioan đã đến mộ trước. Trái tim ông mở ra trước mầu nhiệm của sự sống và sự phục sinh, và ông đã tin. Phêrô, đại diện cho lý trí, đến sau. Bước vào mộ, ông nhìn thấy các băng vải và khăn liệm được

xếp gọn gàng. Lý trí quan sát các dấu hiệu, phân tích các chi tiết, nhưng vẫn chưa hiểu hết ý nghĩa của chúng. Con tim “nhìn thấy” sâu hơn lý trí. Bằng đôi mắt của tình yêu, tôi chạm đến một chiều sâu khác của sự sống. Với cách nhìn đó, tôi nhận ra sự sống mới trong đời sống hằng ngày. Tôi ghi nhận chút ánh sáng len vào bóng đêm cuộc đời, qua một ánh mắt hay một cử chỉ thân thiện. Tôi tìm thấy sự công nhận, chút động viên trong vài lời trao đổi, hay trong một lời thăm hỏi, một cử chỉ tha thứ, một nụ cười ...

Ngày 12.04. Chúa Nhật thứ 2 Phục sinh. Lòng Thương Xót Chúa. Tin Mừng theo Thánh Gioan 20,19-31: *Xin ban thêm niềm tin*

Bóng tối không kéo dài mãi. Đức Giêsu không ở lại luôn trong cõi chết. Người hiện ra với các môn đệ sau thẩm kịch của Thứ Sáu Tuần Thánh. Dù vậy, Phục Sinh không đơn giản là cái kết có hậu của một câu chuyện kinh hoàng. Những rạn nứt, dấu vết của đau khổ, của vết thương vẫn còn đó. Và cả sự hoài nghi.

Hoài nghi là người anh em của niềm tin, vì Thiên Chúa là Đấng con người không thể hiểu hết liền. Đây là điều được trình bày trong câu chuyện Tôma. Sự cứng lòng gây bối rối của ông không bị loại khỏi bản văn Tin Mừng. Thánh sử Gioan hiểu rõ tính hai mặt của cuộc đời, biết rằng chúng ta đang bước đi trên một lớp băng mỏng có thể vỡ bất cứ lúc nào.

Các môn đệ đầy đau buồn, tức giận và thất vọng. Họ đã mất tất cả: niềm tin, cuộc sống, danh dự. Không còn hy vọng, phương hướng, không còn niềm tin hay mục tiêu. Bởi vậy, họ ẩn mình sau những cánh cửa đóng kín, rút lui khỏi thế giới vì hoang mang sợ hãi. Tự cô lập, không muốn có liên hệ nào với thế giới bên ngoài, vì đã kiệt sức. Họ không còn mong đợi điều tốt đẹp nào.

Đấng Phục Sinh tìm đến với các môn đệ đang trong tình trạng đó. Không một lời trách móc vì họ đã bỏ rơi và chối Ngài; cũng không nhắc lại nỗi sợ hãi, sự bất trung và sự thiếu niềm tin của họ. Trái lại, Chúa xuyên qua cánh cửa lòng đóng chặt do sợ hãi và tuyệt vọng, với lời: “Bình an cho anh em!” Chúa mang bình an cho những tấm lòng đầy bất an.

Vắng mặt, và không thể tin vào những gì được nghe kể lại, Tôma không muốn tin chỉ vì người khác tin. Ông muốn tự mình nhìn thấy, tay tự chạm, đích thân xác nhận. Đức tin phải là của chính ông, không phải là đức tin vay mượn, học theo, hay chỉ vì thói quen, vì truyền thống. Chúa Phục Sinh đã chiều ý ông. Cuộc đấu tranh nội tâm, sự kháng cự, những băn khoăn và cả khát khao muốn tin nhưng chưa thể tin của ông, được Ngài coi trọng.

Có những trải nghiệm, như bất công, đau khổ, chết chóc bệnh tật phải chịu, khiến đức tin bị đặt dấu hỏi. Lễ Phục Sinh có không gian, có chỗ cho các câu hỏi “tại sao”. Những mất mát và những vết thương gây đau đớn không bị lãng quên hay che đậy. Đấng Phục Sinh tỏ mình ra với những vết thương; Ngài hiện diện như Đấng đã chịu đóng đinh.

Ngày 19.04. Chúa Nhật thứ 3 Phục Sinh. Tin Mừng theo Thánh Luca Lc 24,13-35: *Còn lại gì?*

Trên đường về Emmau hai môn đệ “đi lại” những việc vừa mới xảy ra. Chân thì bước tới, nhưng lòng thì lùi lại đoạn đường họ đã phải ngang qua. Là những người trực tiếp liên quan, họ không thể tự tìm ra câu trả lời cho các câu hỏi đang dấy lên trong lòng. Những giấc mơ và kỳ vọng lớn mà họ đặt vào vị ngôn sứ đến từ Nadaret đã tiêu tan. Người bị giết chết. Còn họ thì mặt trắng - vì đã bỏ hết mọi sự để đi theo Người: gia đình và bè bạn, quê hương và công ăn việc làm.

Còn lại bây giờ chỉ là một nỗi buồn vô tận, mớ giận dữ và một nỗi thất vọng khôn tả. Trước đó là những ngày đầy sợ hãi hoang mang. Buồn tức người ta đã gian ác, và buồn mình đã dại dột dễ tin. Thất vọng vì rõ là “Chúa đã bỏ con”. Trắng tay và trống hồn nên mới quay về. Đường trở lại quê là đường cùng, vì chẳng còn biết đi đâu. Quan trọng là rời nhanh khỏi chôn đã làm họ khiếp đảm: Giêrusalem.

Sự xuất hiện của một người lạ vô tư làm thay đổi hướng suy nghĩ. Được kể và được lắng nghe là đi được một bước về hướng chữa lành. Người lạ còn đặt câu chuyện vào một khung lớn hơn, khi “bắt đầu từ Môsê và các ngôn sứ” mà giải thích cho họ ý nghĩa số phận Đức Giêsu. Nếu Thiên Chúa mà Kinh Thánh nói đến thực sự tồn tại, thì mọi sự - không chỉ sự sống mà cả cái chết - chưa là chấm hết. Thiên Chúa nói lời cuối cùng. Như vậy, một người gắn bó mật thiết với Thiên Chúa như Đức Giêsu, thì không thể chết.

Sự thật là vậy. Nhưng hai môn đệ không nắm bắt được logic của câu chuyện về Thiên Chúa với con người. Vào thời điểm đó thì họ không hiểu gì hết. Bước đi từ bóng đêm của khủng hoảng, thất bại chán chường, đến vùng sáng của Phục Sinh, là một chuyển động không hề dễ dàng.

Chỉ khi ăn chung mâm ngồi chung bàn, các môn đệ mới được mở mắt. Họ bất ngờ nhận ra Đức Kitô trong một cử chỉ đã quen. Tấm bánh bẻ ra trong Chiều Tiệc Ly là một hành vi bày tỏ tình yêu trao hết cho/vì con người. Khi cảm nhận được tình yêu đó, họ được biến đổi. Hai môn đệ không thể đi tiếp lối cũ của buồn sầu thất vọng, mà đổi hướng tìm về với cộng đoàn các môn đệ khác, nơi niềm vui Phục Sinh - vì gặp lại Chúa - được chia sẻ.

Ngày 26 tháng 4. Chúa Nhật thứ 4 Phục Sinh. Chúa Chiên Lành. Tin Mừng theo Thánh Gioan Ga 10, 1-10: *Cửa dẫn đến lòng tôi*

Nhà chú giải Kinh Thánh Origenes (thế kỷ thứ 3) coi “đàn chiên” như là hình ảnh của các sức mạnh bản năng trong tâm hồn con người. Mỗi người mang trong mình khả năng trực giác để biết lắng nghe tiếng nói của người mục tử tốt lành.

Nói như vậy, nếu biết tin tưởng vào hồn mình, tôi có thể phân biệt điều gì nuôi dưỡng tâm hồn và điều gì làm nó suy yếu. Tôi cũng cảm nhận ra được tiếng nói nội tâm nào dẫn tôi đến sự sống, và tiếng nói nào dẫn đi sai hướng. Dựa vào khả năng đó, tôi có thể phân biệt được những người dẫn dắt đến sự phong phú của tâm hồn, đưa đến một đồng cỏ tươi, và những người chỉ muốn khai thác khiến tôi ngày càng suy yếu, và tách ngăn tôi khỏi sức sống nội tâm của mình.

Theo Origenes, trong tâm hồn cũng có những “ý nghĩ như kẻ trộm”: thoát nhìn thì có vẻ đạo đức, nhưng thực ra chúng đánh cắp sự sống động nơi tôi. Chúng hứa hẹn sự hoàn hảo, nhưng đó chỉ là tham vọng cá nhân, không phải sự sống dồi dào. Có những ý nghĩ khiến ta cảm thấy tội lỗi khi tự chăm sóc bản thân, yêu thương mình. Ví dụ một người cảm thấy có lỗi khi chỉ ngồi đọc sách, vì trong đầu vang lên tiếng nói rằng phải làm việc khác “có ích” hơn.

Ai sống trong thế giới độc tài thì biết đến những ý nghĩ mang tính trộm cướp, xâm nhập vào trong con người bằng bạo lực. Thí dụ như việc nhồi sọ hay áp đặt, buộc người ta phải nghe và thực hiện những điều không-thật, phi nhân tính và trái luật Trời.

Đáp trả lại thực tế này, Chúa Giêsu nói: “Ta là cửa” và: “Ta là mục tử nhân lành”. Ngài là cánh cửa dẫn tôi vào tâm hồn mình, giúp tôi trở nên trọn vẹn và tìm thấy con người thật của mình. Đi qua “cánh cửa” đó, tôi được chữa lành và trở nên toàn vẹn. Được biến đổi sau khi gặp gỡ Đức Kitô, tôi bước ra để gặp gỡ người khác, và trong tương quan đó tôi tìm thấy lương thực nuôi dưỡng.

Sự sống dồi dào mà Chúa Giêsu ban cho, không chỉ ở lại trong tôi mà còn tràn trào lan tỏa đến người khác. Đây là tiêu chuẩn quan trọng trong đời sống thiêng liêng: Tình yêu thật phải đem lại sức sống, cho tôi và cho thế giới chung quanh. Thiếu đi sức sống đó thì nó chỉ là hình ảnh của tôi về Thiên Chúa, chứ không phải chính Ngài. Nơi nào có sự sống tuôn chảy, sự sống động tự nhiên, trong tương quan với con người và với muôn tạo khác, thì nơi đó có Chúa hiện diện.